

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 228.884 van 23 oktober 2014
in de zaak A. 207.762/VII-38.737.**

In zake : de STAD GENK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Wim Mertens
kantoor houdend te 3580 Beringen
Scheigoorstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Filip Vincke
kantoor houdend te 8580 Avelgem
Kasteelstraat 13
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen partij :
de NV EXTERBEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bram Vandromme
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
Kapucijnenstraat 14
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 18 januari 2013, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 20 november 2012 waarbij het beroep aangetekend tegen de beslissing van de deputatie van de provincie van Limburg van 30 juni 2011, houdende het weigeren van de vergunning aan de NV Limcoal voor het exploiteren van een inrichting voor de definitieve berging van niet-verontreinigde gronden

waarbij de depressies in de terril van Winterslag worden opgevuld, gelegen aan de Henri Esserslaan te Genk, gegrond wordt verklaard, de beroepen beslissing wordt opgeheven, en de milieuvergunning onder bijzondere voorwaarden wordt verleend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 13 maart 2013. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partij en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 oktober 2014.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Philippe Dreesen, die loco advocaat Wim Mertens verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Filip Vincke, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Bram Vandromme, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 13 december 2010 dient de NV Limcoal (in vereffening) een milieuvergunningsaanvraag in voor de exploitatie van een nieuwe inrichting voor de definitieve berging van niet-verontreinigde gronden in de depressies van de mijnterril van Winterslag. De exploitant, tevens eigenaar van de percelen, wil de laagtes in de terril opvullen met ca 3,7 miljoen m³ niet-verontreinigde uitgegraven bodem en met verontreinigde bagger- en ruimingsspecie gedurende een periode van 20 jaar. Het gaat om twee zones : de locatie van de vroegere steenkoolwasserij aan de westzijde van de terril (zone W : voorgenomen volume 761.000 m³) en de uitgraving in de oostflank ("trechter") (zone T : voorgenomen volume 2.950.000 m³) .

De tussenkomende partij is eigenaar en vereffenaar van de NV Licoal.

3.2. Volgens het gewestplan Hasselt-Genk zijn de percelen deels gelegen in parkgebied en deels in transportzone. Volgens het BPA "Mijnterrein Winterslag, transportzone en groenpark 1ste wijziging" (goedgekeurd bij ministerieel besluit van 25 mei 2005 en gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 23 juni 2005) hebben de percelen onder andere de bestemming logistieke zone, bufferzone en gebied met recreatieve faciliteiten in een groene omgeving. Beide zones bevinden zich voornamelijk in "gebied met recreatieve faciliteiten in een groene omgeving".

3.3. Tijdens het openbaar onderzoek worden onder meer één algemeen bezwaar, ondertekend door 130 personen, en veertien individuele

bezwaren ingediend. Het aanvraagdossier wordt aan de vereiste advisering onderworpen.

3.4. Op 30 juni 2011 weigert de deputatie van de provincie Limburg de vergunning. Zij is van mening dat een beperkte opvulling 2.200.000 m³ wel mogelijk is in combinatie met een kortere afwerkingstermijn, maar dat dit het voorwerp moet uitmaken van een nieuw aanvraagdossier.

3.5. De NV Limcoal (in vereffening) dient op 29 juli 2011 een administratief beroep in tegen de weigeringsbeslissing van de deputatie van de provincie Limburg bij de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur.

3.6. De volgende adviezen worden verleend:

- a) Land en Bodembescherming Ondergrond, Natuurlijke Rijkdommen, Dienst natuurlijke Rijkdommen, geeft op 23 augustus 2011 een gunstig advies, onder voorwaarden, voor wat betreft de beperktere opvulling ten belope van 2.200.000 m³ voor 20 jaar;
- b) de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij geeft een gunstig advies onder voorwaarden op 30 augustus 2011, wat betreft de opvulling met 2.200.000 m³ bodem en bagger-en ruimingsspecie voor een periode van 20 jaar, met een lager eindprofiel. Het advies is ongunstig voor wat betreft het specifieke project voorgesteld in de milieuvergunningsaanvraag namelijk de opvulling van de terril met een capaciteit van 3.700.000 m³;
- c) het departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed, Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid geeft op 31 augustus 2011 een gunstig advies, op voorwaarde dat een maximumtermijn van vijf jaar voor de opvulling van enkel de krater wordt gerespecteerd. Tevens dient de vormgeving van het eindresultaat landschappelijk te worden ingepast, zodat een esthetische meerwaarde kan worden verkregen en zekerheid bestaat dat zodanig zal worden gefaseerd dat elke tussenfase kan resulteren in een veilige eindfase;
- d) hetzelfde departement geeft ongunstig advies voor het opvullen van de krater en de holte aan de westkant van de terril voor de gevraagde termijn van twintig jaar omdat deze activiteiten een te grote hypotheek op de gewenste

ontwikkelingsmogelijkheden van de terrein leggen; de dienst stedenbouwkundige vergunningen vermeldt ook dat het gevraagde in overeenstemming is met de ter plaatse geldende planologische voorschriften;

e) de Vlaamse Milieumaatschappij, afdeling operationeel waterbeheer, verleent op 27 september 2011 een gunstig advies mits naleving van de algemene en sectorale milieuvoorwaarden en een bijzondere voorwaarde;

f) de afdeling Milieuvergunningen verleent op 28 september 2011 een gunstig advies voor een periode van twintig jaar; hieraan worden een aantal bijzondere voorwaarden verbonden;

g) de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie verleent op 4 oktober 2011 bij meerderheid een gunstig advies mits oplegging van een aantal bijzondere voorwaarden; enkel de afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid neemt een minderheidsstandpunt in en wenst een verkorting van de vergunningstermijn tot maximum vijf jaar;

h) gelet op de mobiliteitsproblematiek verleent het departement Mobiliteit en Openbare werken, afdeling Beleid, Mobiliteit en Verkeersveiligheid, bijkomend een gunstig advies; er wordt evenwel opgemerkt dat het niet aangewezen is dat de afwikkeling van het vrachtverkeer langs de Henri Esserslaan naar de Evence Coppélaan en de N76 gebeurt, en dat het aangewezen is dat de stad Genk maatregelen neemt inzake beperking van het vrachtverkeer op het ogenblik dat de hinder te groot wordt.

3.7. Op 20 november 2012 willicht de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur het beroep in en verleent zij de gevraagde vergunning, mits oplegging van een aantal bijzondere voorwaarden, onder meer :

- de exploitant beschikt bij aanvang van de activiteiten over een werkplan; het werkplan moet ter goedkeuring voorgelegd worden aan de toezichthoudende overheid; dat werkplan bevat als minimale inhoud een overzichtelijke en duidelijke handleiding met betrekking tot de exploitatie van de opvulling en de beoogde faseringen met oog voor de inpasbaarheid van recreatie en de externe veiligheid op plaatsen die een gevaar vormen voor het publiek;

- de afwikkeling van het vrachtverkeer gebeurt niet via de Evence Coppélaan en de

N76;

- vanaf het ogenblik dat de noordelijke (afschermende) flank van zone T in de hoogte wordt overschreden (op een hoogte van ongeveer 90 meter TAW) wordt een permanente wal opgeworpen van ongeveer vier meter hoogte die naarmate de opvulling (in horizontale vlakken) in de hoogte evolueert telkens mee wordt verhoogd, in de mate dat deze hoogte van vier meter ten opzichte van het horizontale opvullingsvlak permanent wordt behouden, zolang de opvulling in exploitatie is; door middel van een stabiliteitsstudie moet de stabiliteit van de opgeworpen wal worden aangetoond; de wal moet conform deze studie uitgevoerd worden.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Standpunt van de verzoekende partij

4. De verzoekende partij voert als eerste middel de schending aan van artikel 17, eerste lid, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (hierna: milieuvergunningsdecreet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: motiveringswet), artikel 21, § 2, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna: Vlarem I), het besluit van de Vlaamse regering van 30 april 1996 houdende vaststelling van een gedeelte van het gewestplan Hasselt-Genk, artikel 14 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, de artikelen 14, 17 en 19 van het Bijzonder Plan van Aanleg (hierna : BPA) Mijnterrein Winterslag, en het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een eerste onderdeel betoogt zij dat de aanvraag voor de exploitatie van een inrichting voor de definitieve berging van niet-verontreinigde gronden strijdig is met de bindende stedenbouwkundige voorschriften van het gewestplan Hasselt - Genk (bestemming parkgebied en transportzone) en het BPA Mijnterrein Winterslag, Transportzone en groenpark (bestemming gebied met recreatieve faciliteiten in een groene omgeving en bufferzone), dat de percelen niet gelegen zijn binnen ontginningsgebied met nabestemming recreatie of natuur en dat de aanvrager zich niet kan beroepen op een planologische nabestemming die hij, na een toegestane ontginning, zou moeten realiseren.

5. De verwerende partij werpt op dat de strijdigheid met de planologische bestemming noch door de adviesinstanties in eerste aanleg, noch door die in beroep, werd opgeworpen, dat het precies de bedoeling van de vergunningsaanvraag is om een park te creëren of uit te breiden en dat de inrichting van het gebied volgens een eigen voorschrift dat voor de transportzone in het gewestplan Hasselt-Genk werd opgesteld moet wijken voor de vereisten van de nabijgelegen terril en de omgeving. Voorts merkt zij op dat de ontwikkeling uit de BPA-bestemming niet of nauwelijks is gebeurd. Ten slotte stelt zij, als antwoord op de kritiek dat de inrichting niet gelegen is in "ontginningsgebied", dat het te dezen om "berging" gaat, waarbij men de grond zou "aanvullen".

6. De tussenkomenende partij werpt als exceptie op dat het middel niet ontvankelijk is, minstens in de mate waarin de verzoekende partij nalaat uiteen te zetten waarin de schending ligt van de artikelen 17, eerste lid, van het milieuvergunningsdecreet, artikel 2 van de motiveringswet, artikel 21, § 2, van Vlarem I, het besluit van de Vlaamse regering van 30 april 1996 houdende de vaststelling van een gedeelte van het gewestplan Hasselt-Genk, zonder aanduiding van de vermeende geschonden bepalingen, en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Ook wat de schending van het BPA Winterslag betreft, is de verzoekende partij volgens de tussenkomenende partij "bijzonder vaag".

Wat de grond van het middel betreft voegt zij toe dat in de memorie van toelichting bij het BPA de ontwikkeling en het realiseren van de nabestemming voor de mijnterril en zijn omgeving als doelstellingen van het BPA worden aangegeven, en dat uit een brief van de verzoekende partij van 1 juni 2010 blijkt dat opvulling noodzakelijk is vooraleer de terril wordt betreden. Zij stelt dat bij de publicatie van het BPA de activiteit van de exploitant nog aan de gang was en dat het BPA kadert in een ontwikkelingsvisie op het mijnterrein. Het opvullen van de groeve dient volgens haar tot realisatie van de bestemmingsvoorschriften, en er konden ook andere handelingen worden vergund, precies omdat ze in dienst staan van de opvullingen. Zij besluit dat, voor zover de toets nog noodzakelijk is, de aanvraag verenigbaar is met het gewestplan Hasselt-Genk.

7. In de memorie van wederantwoord voegt de verzoekende partij toe dat de vergunningsaanvraag helemaal niet het creëren of het uitbreiden van een recreatiepark tot doel heeft, maar voorziet in een zuiver industrieel project, en dat de aanvrager enkel oog heeft voor exploitatie, maar niet voor recreatie. Voorts moet ook het aanvullen van de bodem de planologische test doorstaan.

8. In de laatste memorie voegt de tussenkomende partij nog toe dat iedereen het erover eens is dat op dit ogenblik op de bij de exploitatie betrokken percelen geen recreatie mogelijk is. Tevens wordt volgens de tussenkomende partij erkend dat een opvulling van de depressies noodzakelijk is voor de realisatie van de bestemmingsvoorschriften. Wat het volume van de opvulling betreft, verwijst de tussenkomende partij naar wijzigingen en nakende wijzigingen in het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna : Vlarem II), die er op duiden dat de opvullingswijze met bijhorend volume van de tussenkomende partij kadert binnen de krijtlijnen die in Vlarem II worden uiteengezet. De tijdsduur van de verleende milieuvergunning noemt de tussenkomende partij noodzakelijk voor een exploitatie die kadert in de realisatie van de bestemmingsvoorschriften. Ten slotte stelt de tussenkomende partij wat de totstandkoming van de gecreëerde depressie betreft dat het de verzoekende partij zelf was die heeft aangestuurd op het

vergroten en uitdiepen van de trechterzone om eigen probleemgebonden gronden te kunnen bergen.

9. De verwerende partij stelt in haar laatste memorie dat de opvulling van de terril noodzakelijk is voor de inrichting als parkgebied, zodat de overheid "sowieso" een milieuvergunning dient te verlenen, ongeacht of men één en ander als een industriële activiteit omschrijft of niet. Daarbij kan de loutere tijdsduur volgens haar moeilijk enige invloed hebben op de conformiteit met de planbestemming. Steeds volgens de verwerende partij werd de recreatieve planbestemming reeds gerealiseerd tijdens de werkzaamheden.

10. De verzoekende partij voegt in de laatste memorie toe dat de aanvraag uitgaat van een volledige opvulling van de terril, terwijl voor de realisatie van de recreatieve bestemming kan worden volstaan met een gedeeltelijke opvulling, waarbij enkel de steile hellingen worden afgevlakt ten bate van de algemene veiligheid, hetgeen volgens haar wel in het teken staat van de recreatieve functie. Volgens haar is een opvulling van drie tot vijf jaar aanvaardbaar omdat die tijdspanne volstaat om de steile hellingen af te vlakken, waarna de percelen onmiddellijk kunnen worden aangewend voor hun planologische bestemming. Wat de beweerde realisatie van de recreatieve planbestemming tijdens de werkzaamheden betreft, merkt zij onder meer op dat het departement Leefmilieu, Natuur en Energie adviseerde dat de volledige site moet worden afgesloten wegens veiligheidsoverwegingen, en dat de toegang tot de site verboden wordt en dat er waar mogelijk voorzien wordt in een omheining.

Wat de door de tussenkomende partij opgeworpen wijzigingen in de reglementering betreft valt volgens de verzoekende partij niet in te zien hoe zij hiermee in 2012 rekening zou hebben moeten houden. Voorts schrijven de aangehaalde bepalingen volgens haar helemaal niet voor dat terrils volledig moeten worden aangevuld, en dat niet kan worden volstaan met een beperkte aanvulling. Dat een milieuvergunning principieel wordt verleend voor twintig jaar, heeft volgens de verzoekende partij niet voor gevolg dat de tussenkomende partij

op die tijdsduur aanspraak kan maken. Zij stelt dat deze laatste zich moet inschakelen binnen de planologische bestemming, namelijk het inrichten van het parkgebied, en niet de exploitatie ervan.

Beoordeling

11. Artikel 2, § 1, 3°, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State bepaalt dat het verzoekschrift onder meer een uiteenzetting van de middelen moet bevatten. Een middel bestaat uit de omschrijving van de geschonden geachte rechtsregel en van de wijze waarop die regel door de bestreden beslissing zou zijn geschonden.

Om ontvankelijk te zijn, moet een middel derhalve een voldoende duidelijke omschrijving inhouden van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die regel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden.

Uit de uiteenzetting van het eerste onderdeel van het middel blijkt dat de verzoekende partij van mening is dat de inrichting, die de definitieve berging van niet-verontreinigde grond behelst, duidelijk niet past binnen de bindende stedenbouwkundige voorschriften van de plannen waarbinnen de exploitatie plaatsvindt. Het middel laat de Raad van State toe zijn wettigheidstoezicht uit te oefenen en de andere partijen hun verweer te voeren. Het eerste onderdeel van het middel wordt vanuit dit oogpunt beoordeeld.

De exceptie van de tussenkommende partij wordt verworpen.

12. Artikel 19.1. van het BPA bevat volgende specifieke stedenbouwkundige voorschriften voor het gebied "recreatieve faciliteiten in een groene omgeving":

"o De zone wordt primair ontwikkeld in functie van terrilgebonden geleide recreatieve activiteiten die het regionaal stedelijk niveau niet overstijgen en die

kaderen in een groene omgeving (parapentespringen, rodelbaan, mountainbike, (...)) inclusief de daaraan verbonden ondersteunende functies zoals bv. horeca en beheerfuncties.

o(...)

oGebouwen en/of constructies incl. infrastructuur ten behoeve van het parkgebeuren, de ondersteunende functies, de recreatieve faciliteiten en/of in functie van het versterken van de terril als baken, worden toegelaten. Bij het ontwerp moet er speciale aandacht besteed worden aan maatregelen om erosie en geulvorming te voorkomen. De omschrijving en voorziening van desbetreffende flankerende maatregelen vormen een essentieel onderdeel van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning".

13. Omtrent de planologische aspecten vermeldt de bestreden beslissing dat het doel van de aanvraag bestaat uit het realiseren van de "eindbestemming", meer bepaald "het opvullen van depressies in de terril (...) met als bekommernis de veiligheid van recreanten door het zachter maken van de hellingen en als doel op termijn de realisatie van de eindbestemming; (...)". Omtrent de onderdelen van de aanvraag vermeldt het aanvraagdossier onder meer dat de exploitant "na de innovatieve aanpak van energierecuperatie uit de kolenwassing" zich nu wenst toe te leggen op de opvulling van de terril in een landschappelijk aantrekkelijke vorm, op het bieden van een oplossing voor licht-verontreinigde bodem- en baggerspecie, een duurzame en klimaatvriendelijke exploitatie van industriële activiteiten (CO²-reductie en windturbines) en als doelstelling de toeristisch-recreatieve ontsluiting. De exploitant vermeldt dat hij "na verwezenlijking van de hoger genoemde projecten (...) desgevallend positief (wenst) mee te werken aan de geleide toeristisch-recreatieve ontwikkeling van delen van de terril. Op korte termijn kan zich dit slechts beperken tot de noorderflank die vanuit het buurtsportcentrum 'De Uitdaging' kan ontsloten worden".

14. De overheid die een beslissing moet nemen over een aanvraag tot milieuvergunning dient de verordenende voorschriften van de geldende plannen van aanleg in acht te nemen. Bij de beoordeling van de milieuvergunningsaanvraag moet de overheid bijgevolg toetsen of de exploitatie beantwoordt aan de bestemming die zij in het BPA heeft vastgelegd, dit is te dezen in het bijzonder de ontwikkeling van recreatieve faciliteiten die kaderen in een

groene omgeving. In de bestreden beslissing wordt op algemene wijze omschreven dat de berging gericht is op het verwezenlijken van de eindbestemming. In het BPA zelf is evenwel geen voorschrift opgenomen dat recreatie als "nabestemming" of pas als een toekomstige eindbestemming vastlegt, wat tevens zou impliceren dat het gebied nog een andere bestemming heeft. Evenmin bevat het BPA overgangsmaatregelen in die zin.

Het bestemmingsvoorschrift "recreatieve faciliteiten in een groene omgeving" is onmiddellijk van toepassing en de geplande activiteiten dienen dan ook specifiek te beantwoorden, minstens in functie te staan van de verwezenlijking van die bestemming.

Uit het vergunningsdossier blijkt dat het voorwerp van de aanvraag het opvullen van de terril met gronden betreft, zonder dat er enige concrete link wordt gelegd naar de ontwikkeling van recreatieve terrilgebonden activiteiten en aanverwante, zoals vooropgesteld in het BPA. In het aanvraagdossier, en ook in de bestreden beslissing, ligt de klemtoon integendeel op de verwezenlijking van het industriële project, voor een periode van twintig jaar, waarbij men zich als doel heeft gesteld om zich pas na voltooiing ervan toe te leggen op de eigenlijke ontwikkeling van de terril in de zin van de planologische bestemming. Ook het gebruik van de term "eindbestemming" in de bestreden beslissing en in de stukken van het administratief dossier kan in dit licht worden gezien.

De argumentatie dat de activiteiten kaderen in de finale afwerking van de terril, doet geen afbreuk aan het feit dat het hier in de eerste plaats om een industriële activiteit gaat, gelet op de aard ervan en de duurtijd, waaraan de recreatieve en groene bestemming van het gebied ondergeschikt is gemaakt. Dat het bepalen van het volume en de termijn steunt op adviezen en verslagen om tot een aangewezen opvulling te komen, ontnemt de operatie niet haar industrieel karakter. Zelfs indien het noodzakelijk is om de terril aan te vullen met bepaalde hoeveelheden grond, dan moet ook dit bij voorrang kaderen in de ontwikkeling van

de zone conform de bestemmingsvoorschriften van het BPA, maar het dossier bevat geen concrete aanzet hiertoe.

Ook het concept van de gefaseerde openstelling van het gebied staat in het licht van de industriële exploitatie en is volledig afhankelijk van de beoordeling van de toestand en evolutie ter plaatse.

De vergunningverlenende overheid dient de bestemmingsvoorschriften toe te passen ongeacht de bestaande toestand. Het argument dat de BPA-bestemming of gewestplanbestemming nog niet is gerealiseerd, laat niet toe voorbij te gaan aan de dwingende voorschriften ervan.

Het eerste middel is in die mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 20 november 2012 waarbij het beroep aangetekend tegen de beslissing van de deputatie van de provincie van Limburg van 30 juni 2011, houdende het weigeren van de vergunning aan de NV Limcoal voor het exploiteren van een inrichting voor de definitieve berging van niet-verontreinigde gronden waarbij de depressies in de terril van Winterslag worden opgevuld, gelegen aan de Henri Esserslaan te Genk, gegrond wordt verklaard, de beroepen beslissing wordt opgeheven, en de milieuvergunning onder bijzondere voorwaarden wordt verleend.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drieëntwintig oktober tweeduizend veertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Bert Thys,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys